

Merknad til sak som gjeld begjæring om omgjering av vilkår om konsesjon i medhald av forvaltningslova §35. Fremja av advokatfirmaet Simonsen Vogt Wiig AS på vegner av konsesjonssøkjjar Søren Helligsøe datert 02.02.23.

Når det gjeld påstand om at litra a i §35 i forvaltningslova er oppfylt kan nok det stemme når det gjeld konsesjonshavar. Det som ikkje vert vurdert er kva konsekvensar eit slikt vedtak får for gards og bruksnummer 219/2, som ein òg kan seia er tilgodesett i vedtaket. Det vil utvilsamt vera negativt for bnr.2 at vilkåret for konsesjonen vert omgjort. Soleis er det ikkje redegjort etterretteleg for dette punktet av advokat Rieck. Det vert ein meget betydeleg negativ konsekvens for bnr 2 dersom vilkåret for konsesjonen fell vekk. Og dersom vilkåret skulle falle bort, vil vedtaket om å gje konsesjon vera ugyldig eller verta oppheva.

Vidare vert det hevda at litra c i same lov også er gjeldande i saka. Altså at vedtaket er ugyldig og av den grunn må opphevast. Samstundes som ein hevdar vedtaket ugyldig, framheldt ein samstundes at deler av vedtaket er gyldig. Altså dei deler Søren Helligsøe, Vike camping og marina AS og KHVH Holding AS ser seg tent med å behalda. Nemleg at dei får konsesjon. Utan vilkår. Sjølv om det utvilsamt og ettertrykkeleg står i saksdokumenta at konsesjonen vert gjeve med oppfylling av vilkåret som eit ufråvikeleg krav. Vilkaåret er altså heile grunnlaget for at konsesjonshavar har fått konsesjon. Som ved fleire tidlegare anledningar i denne saka viser konsesjonssøkjjar at dei ikkje forstår innhaldet i konsesjonslova og kva interesser den er satt til å verne om. Eg kan ikkje sjå at det er komen inn ny informasjon når det gjeld vedtakets påståtte ugyldighet, sidan statsforvaltaren gav si endelege avgjerd 01.03.22.

Det einaste som er verdt å kommentera er påstanden som vert framsagt av konsesjonshavar om at underteikna i fleire vitners nærvær skal ha uttalt at eg har gode kontaktar i kommunen. Eg tilbakeviser denne påstanden som usann. Samtidig vil eg be konsesjonshavar om å klargjera og leggja fram kvar, til kven og kva tid underteikna skal ha uttalt dette. Ein røynd advokat som Rieck, burde vite at slike påstandar bør underbyggjast med prov. Eg merkar meg at eg denne påstanden fyrste gong vart framsagt av mine motpartar i ei pågåande jordskiftesak. Deira utsagn er også vedlagt i denne begjæringa. Ein kort kommentar til deira 2 skriv er at dei kjem med mange påstandar, både om underteikna, garden, rettar og eigedomsforhold. Det bær sterkt preg av at me er i ei meget belastande jordskiftesak, og føyer seg inn i ei lang rekke med utsagn mot underteikna dei siste åra. Eg tek avstand frå det dei skriv. Nokre små bitar av det dei skriv har fragmenet av sunnheit i seg, men vert ikkje framsagt i sin heilhet. Mange ting er også direkte usanne, eller feil.

Advokat Rieck viar klart størst plass i sitt skriv til kor vanskeleg det vil vera å overføra rettar og eigedom til underteikna. Og det kan etter hans syn nærmast framstå som umogeleg å gjennomføre dette.

Eg har sidan mai 2022 vore i jamn kontakt med representantar frå KHVH holding og Vike camping og marina. Dei har brukt mange forskjellige verkemiddel for å trenere saka. Til dømes ikkje å svara på telefon, e-post eller sms. Hevda at post ikkje er komen fram, og å bruke fleire veker på å svara på henvendingar. Det har ikkje stått på underteikna at me ikkje har fått i stand ein avtale om overdraging av tilleggsjorda på eigedomen. Eg har gjort meir enn ein kan forvente for å få dette i

stand. Eg har endåtil bestilt skogbruksplan på eigedommen og oversendt denne til Khvh og VCM. Slik sett har me eit glimrande utgangspunkt for å bestemma verdien på eigedomen.

Å stille vilkår om å avstå delar av eller heile landbrukseigedomar er eit veldig vanleg verkemiddel i konsesjonssaker. Det byr på få vanskelegheiter å selje dei delar av eigedomen som er avsett til LNF. Som vil sei heile eigedomen utanom campingplassen som er regulert til fritidsføremål. Det er her gitt klare føringar for kva delar av eigedomen som skal seljast, stikk i strid til kva konsesjonshavar hevdar.

Prisen er òg sagt at skal vera ein pris som konsesjonsmyndighetene kan godta. Altså vil ein skogbruksplan vera eit veldig godt dokument til å seia noko om dette. Rettane som følgjer med eigedomen har ingen verdi for den attverande delen av eigedomen, og kan derfor ikkje tilleggjast nokon særleg verdi.

Påstandane om forvaltningsmessige feil, saksbehandlingsfeil, urimelegheit, vilkårlegheit og inhabilitet er grundig utreda tidlegare i prosessen. Det framkjem ikkje nye opplysningar i denne begjæringa som ikkje har vore belyst tidlegare.

Eg vonar at denne begjæringa som kjem i aller siste sving før frist for oppfylling av vilkåret 01.03.23 ikkje endrar tidspunktet for oppfylling. Som eg har nemnt tidlegare har eg i god til kontakta vedkomande om dette. Det er deira forsømmelegheit og uthaling som har ført til at avtale ikkje er komen i stand. Eg vonar behandlarane av denne begjæringa ikkje bidreg til at saka dreg lenger ut i tid enn det som er absolutt naudsamt, då det er sterke indikasjonar på at dette er ynskjeleg frå konsesjonshavar si side.

14.02.2023



Torgeir Andvik